

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 164. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346605329744/facsimile.pdf> (tilgået 26. september 2021)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

Træk opløste og voldsomt bevægede af Graad – og i næste Øjeblik laa dette Ansigt mod hendes nøgne, vaade Skulder.

«Jeg veed godt, det er forbi,» hulkede Henriette, «og det var det maaske ogsaa, før De kom. – Aa, De maa ikke være vred paa mig. – Jeg kan ikke blive hervede i Engen. – Jeg skal hjem. Farvel!» – Hun kyssede Rebekka heftig paa Skulderen – og løb bort ad Vejen, de var komne.

«Nej, hvor hun dog var sød!» sagde Frøken Rebekka, der nu atter var fuldt paaklædt, til Karl. – Han var den eneste af Selskabet, der ikke havde forandret Plads eller Stilling. – men Udtrykket i hans Ansigt var noget flakkende og uroligt. – «Og hun elsker Dem jo. Hvorfor tager De hende ikke? – Nej, hvor hun dog elsker Dem, den søde Dige!»

Karl vidste ikke, hvad han skulde svare.

«Naa, undskyld, – det kommer jo ikke mig ved. Skal vi gaa hen til det øvrige Selskab?» – Frøken Rebekka begyndte at gaa i den Retning, hvor de var forsvundne.

«Jeg tænker, de andre er ude paa Vejen nu,» sagde Karl. «Vi kan nemmere gaa hjem ad den.»

Karl og Frøken Rebekka konverserede nu meget livlig om Fjorden og om Naturen her paa Egnen i det hele, – indtil de naaede de andre et lille Stykke udenfor Hoitinggaard. –

Anna og hendes Kjereste syntes stærkt optagne af at drofte et eller andet privat Anliggende. De lod Karl og Frøken Woltersien passere forbi og fulgte saa lidt bagefter.

Da Selskabet naaede Kjøreporten igjennem Ladebygningen, kaldte Anna dæmpet paa Karl. Frøken Woltersien gik videre – ind i Gaarden, sammen med Ellen og Kirstine Nordbye. – Karl blev vinket hen til Kjeresteparret, der stod udenfor Lademuren lidt til Side fra Porten.

«Du maa faa hende til at rejse i Aften,» sagde Anna. «Jeg gjør Skandale. Jeg vil ikke tale med hende.»

«Er det Frøken Woltersien, Du taler om?»

«Ja, det kan Du troe, det er.»

«Hvis Frøken Woltersien ønsker at rejse i Aften,» sagde Karl, «saa bliver det virkelig hendes Sag og ikke min. Og gjør Du Skandale, saa bliver det Din egen Skam. Jeg troer ikke, Frøken Woltersien vil tage sig det videre nær.»